

ΘΕΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ ΜΑΣ

ΤΟ ΑΓΡΟΤΙΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΚΑΙ Η ΕΛΛΑΣ

Τοῦ κ. ΝΙΚ. ΣΚΛΗΡΟΥ

1. Διὰ νὰ ἐργασθῶμεν ἀποδοτικῶς καὶ νὰ συμβάλωμεν εἰς τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος πρέπει προηγουμένως νὰ ἔχωμεν πεισθῆ διὰ τὴν σπουδαιότητα τῆς γεωργίας καὶ τῆς ἀγροτικῆς ζωῆς.

Πάντα τὰ ἀγαθὰ καὶ τὸ ἀνθρώπινον ὑλικὸν προέρχονται ἐκ τῆς ὑπαίθρου. Ἐμεῖς οἱ ἄστοι βοηθοῦμεν ἕαν δὲν παρασιτοῦμεν. Καὶ βοηθοῦμεν διὰ τὴν πολυτέλειαν τῆς ζωῆς, ὄχι διὰ τὴν διατήρησιν αὐτῆς διότι ἐκφυλιζόμεθα. Οἱ ὄρειοι ἀγρότες διετήρησαν πάντοτε τὴν φυλὴν μας.

2. Τὰ ἔθνη ἐκφυλίζονται ὅταν τὸ ποσοστὸν τῶν ἀγροτῶν πέσῃ κάτω τοῦ 50 ο)ο διὰ τῆς ἀστυφιλίας. Ἡ Ἑλλάς διὰ τρίτην φορὰν εἰς τὴν ἱστορίαν της βαδίζει πρὸς τὸν ἐκφυλισμὸν διότι εἰς τὸ φυσιολογικὸν ρεῦμα τῆς ἀστυφιλίας προσετέθη καὶ τὸ τεχνητὸν τοιοῦτον διὰ τοῦ παρεμβατισμοῦ τοῦ κράτους εἰς τὴν προστασίαν ὅλων τῶν ἀστικῶν ἐπαγγελλμάτων.

3. Τὸ οἰκονομικὸν ἀδιέξοδον, μὲ τὴν καταπληκτικὴν αὔξησιν ἀπόρων καὶ τὴν ἐρήμωσιν τῆς ὑπαίθρου δὲν ἀποδεικνύει γεωργικὴν πρόοδον ἀπὸ ἀπόψεως ἰδιωτικῆς οἰκονομίας, ὅπως σφαιρῶς φαίνεται ἀπὸ τὴν τεχνητὴν πολυτέλειαν τῆς παρασιτικῆς Πρωτεύουσας. Τὰ οἰκονομολογικὰ τεχνάσματα καὶ τὰ μέχρι σήμερον προγράμματά μας πρέπει ἐπομένως

ν' ἀνατραποῦν διότι εἶναι ἐπιηρασμένα ἀπὸ ξένα ἀστικά ἔθνη ἀντιαγροτικά.

4. Ἐμεῖς οἱ ἄστοι διὰ νὰ βοηθῶμεν τοὺς ἀγρότας πρέπει ὄχι μόνον νὰ ἐργασθῶμεν ὅλοι δι' αὐτοὺς ἀλλὰ νὰ θυσιάσωμεν καὶ κάτι ἀπὸ τὴν ἀνωτέραν ὑλικῶς ζωὴν μας. Διαφορετικὰ φιλολογοῦμεν διὰ νὰ ζῶμεν εἰς βάρους των, ἂν καὶ εἰμεθα ἡ ἰθὺνουςα τάξις. Ὁ κατήφορος ποῦ ἔχομεν πάρει δὲν ἀναχαιτίζεται μὲ ἡμίμετρα.

5. Τὸ πρόβλημα δὲν εἶναι οἰκονομικόν. Ἐάν ἦτο θὰ εἶχε λυθῆ μὲ τὴν εἰς χεῖρας τῶν γεωργῶν παραγωγὴν, μὲ τὰ δάνεια τῆς Α.Τ.Ε. καὶ μὲ τὰ ξένα δολλάρια. Ὅμως μὲ τὰ ξένα χρηματικά κεφάλαια καὶ τὸν τουρισμὸν καταστρέφεται ἡ παραγωγικὴ μας οἰκονομία διότι δημιουργεῖται ἀεργία καὶ παρασιτισμός. Κάθε παραγωγὸς μὲ τὰ ἔτοιμα κεφάλαια θὰ τρέξῃ καλλίτερον πρὸς τὴν Ἀθήναν, πρὸς τὴν σπατάλην καὶ ὄχι πρὸς τὴν σκληρὰν ἀγροτικὴν ἐργασίαν.

6. Γιὰ τὸ κατάντημά μας καὶ τὸ σκοτεινὸν μέλλον μας οὔτε ὑπεύθυνοι οὔτε ἀρμόδιοι εἶναι μόνον οἱ γεωπῶνοι. Εἶναι οἱ δασκάλοι, οἱ παπᾶδες καὶ ὅλα τὰ ἀστικά ἐπαγγέλματα. Τὸ γεωπονικὸν ὁμῶς ἐπάγγελμα προὔποθέτει: α) συμμαχίαν μὲ τὸ ἀγροτικὸν καὶ β) ὑποχρέωσιν ἄλλα μὲν ἐπαγγέλματα νὰ διαφωτίσῃ διὰ μελ-